

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 58406-01-17 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

בפני כבוד השופט אמיר טובי

אבי נח טואיטו

המערער

נגד

"תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

המשיבה

פסק דין

- 1
- 2 1. בפניי ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת ר' באום) מיום
- 3 13.12.16, לפיו חויבה המשיבה לשלם למערער פיצוי בסך 2,900 ₪, בהתאם לסעיף 30א(1)
- 4 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").
- 5
- 6 2. המערער הגיש בפני בית משפט קמא תביעה כנגד המשיבה בגין פרסומים שהתקבלו לתיבת
- 7 הדוא"ל שלו, מבלי שניתנה הסכמתו לכך. עד ליום 25.1.16 קיבל המערער 25 הודעות
- 8 פרסומת מהמשיבה, בגינן הוגשה תביעתו. לאחר שבא כוחו פנה למשיבה בדרישה להפסיק
- 9 את משלוח דברי הפרסומת, הודיעה המשיבה כי הסירה את שמו של המערער מרשימת
- 10 התפוצה שלה. בתשובה לדרישתו להעביר לידיו עותק מהסכמתו לקבלת דברי פרסומת
- 11 מהמשיבה, השיבה האחרונה כי האישור לא נמצא וכי הדבר נעשה בשיחת טלפון שגם
- 12 הקלטתה לא נמצאה.
- 13
- 14 3. בפסק דינו ציין בית משפט קמא כי דברי הפרסומת שקיבל המערער מאת המשיבה הם
- 15 הודעות פרסומת לכל דבר ועניין וכי רובן המכריע הינו בבחינת מידע למנויי התאטרון אם כי
- 16 נמצאו גם שתי פרסומות על הטבה, המוענקת למנויים על ידי עסקים אחרים שאינם
- 17 קשורים לתאטרון – חבילת ספא במלון בוטיק ושיט תענוגות. עוד קבע בית משפט קמא כי
- 18 המשיבה לא הרימה את הנטל המוטל עליה להוכיח כי ניתנה הסכמה מאת המערער לקבלת
- 19 דברי הפרסומת. בהתייחס לסעיף 30א(ג) לחוק, ציין בית משפט קמא כי לכלל האוסר
- 20 משלוח דברי פרסומת קיימים שלושה חריגים החייבים להתקיים במצטבר: ראשית, כי
- 21 הפרטים נמסרו במהלך רכישת מוצר או שירות ונמסר ללקוח כי הפרטים ישמשו לצורך
- 22 משלוח פרסומת. שנית כי המפרסם נתן אפשרות להודיע על סירוב לקבל פרסומת והלקוח
- 23 לא הודיע על סירוב כאמור. שלישית, כי דבר הפרסומת קשור למוצר או לשירות שנרכש
- 24 מלכתחילה מאת המפרסם. בית משפט קמא ציין כי לא עלה בידי המשיבה להוכיח את
- 25 חלקו השני של התנאי הראשון, קרי כי הודיעה למערער שהפרטים שמסר ישמשו לצורך
- 26 משלוח פרסומת. בנוסף, לגבי שתי ההודעות המתייחסות להטבה במלון בוטיק והטבה
- 27 לשיט תענוגות, הרי שאלה אינן ממלאות אחר התנאי השלישי שכן אינן קשורות למוצר או
- 28 לשירות שנרכש מלכתחילה מאת המשיבה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17-01-58406 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

- 1
2
3 בהגיעו למסקנה זו קבע בית משפט קמא כי המערער זכאי לפיצוי. בבואו לקבוע את סכום
4 הפיצוי, הפנה בית משפט קמא לפיצוי הסטטוטורי המעוגן בסעיף 30א(י1) לחוק בסכום
5 שלא יעלה על 1,000 ₪ בגין כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד לחוק. נאמר כי קבלת
6 "דואר זבל" מהווה הטרדה גדולה לציבור. הקלות הבלתי נסבלת בה יכול כל אדם לרכוש
7 מאגרי מידע או להקים לעצמו מאגר מידע ולדוור דרכו פרסומות לאנשים שלא ביקשו זאת,
8 הינה תופעה שיש להילחם בה וזו תכליתו של החוק. נקבע כי מנגד קיימים שיקולים נוספים
9 במקרה דידן שאינם לטובת המערער. בית משפט קמא זקף לחובת המערער את העובדה כי
10 לא ציין בכתב תביעתו במפורש ובאופן ברור כי הוא מנוי של המשיבה. עוד זקף בית משפט
11 קמא לחובת המערער את העובדה שהוא לא עשה שימוש באופציה הפשוטה, הקצרה והזולה
12 ביותר שעמדה לרשותו להפסקת קבלת דברי פרסומת מהמשיבה, המתבטאת בלחיצת
13 כפתור אחת. די היה בפעולה פשוטה זו כדי להסירו מרשימת התפוצה.
14
15 לאחר ששקל את מכלול השיקולים, הגיע בית משפט קמא למסקנה כי הפיצוי הראוי בגין 23
16 הודעות שעניינן הצגות ומופעים בתאטרון עומד על סך 100 ₪ לכל מודעה ואילו הפיצוי
17 בעבור שתי הודעות הפרסום שאינן נוגעות לעסקי התאטרון יעמוד על סך 300 ₪ בגין כל
18 הודעה. לפיכך, חויבה המשיבה לשלם למערער סך 2,900 ₪. בית משפט קמא ראה שלא
19 לעשות צו להוצאות.
20
21 בערעור המונח בפניי, מלין המערער על סכום הפיצוי שנפסק לזכותו. נאמר כי שגה בית
22 משפט קמא כאשר לא פעל על פי ההלכות המחייבות לעניין גובה סכום הפיצוי ודרך חישובו,
23 שכן אין בסכום שנפסק כדי לאכוף את החוק ולהרתיע את המשיבה מפני הפרתו, בייחוד
24 נוכח העובדה שאין זו הפעם הראשונה שהמשיבה מפרה את החוק. עוד טען המערער כי לא
25 היתה כל הצדקה שלא לחייב את המשיבה בהוצאות. בנוסף העלה השגות על החלטת בית
26 משפט קמא שלא לפסול עצמו מלשבת בדין. אקדים את המאוחר ואציין כי טענת המערער
27 לעניין אחרון זה צריכה היתה להיות מועלית במסגרת ערעור שיוגש בפני נשיאת בית
28 המשפט העליון, לה נתונה הסמכות הבלעדית להחליט בכגון דא (ראו: סעיף 77א(ג) לחוק
29 בתי המשפט [נוסח משולב] התשמ"ד-1984).
30
31 בעיקרי הטיעון שהגישה המשיבה היא הפנתה לחוסר תום לבו של המערער שהעלים מעיני
32 בית המשפט את העובדה כי הוא מנוי אצלה מזה שבע שנים, ומתוקף כך מקבל הודעות בכל
33 עונה ועונה וכי מעולם לא ביקש בעבר להסיר את שמו מרשימת התפוצה. עוד הפנתה
34 המשיבה לכך שהמערער יכול היה, על ידי הפעלת לחצן ההסרה, להסיר את שמו מרשימת

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 58406-01-17 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

1 התפוצה בקלות וביעילות, אך הוא בחר שלא לעשות כן. לשיטת המשיבה, אין מקום
2 להתערב בסכום הפיצוי שנפסק אשר נקבע באופן מושכל ועל כן דין הערעור להידחות.

3
4
5 יוער כי שני הצדדים האריכו בטיעוניהם ולא ראיתי מקום לסקור, במסגרת פסק הדין, את
6 כלל הטענות שהעלו אלא את עיקרן בלבד.

7
8 על פי הפסיקה, נקודת המוצא בקביעת גובה הפיצוי בעבור משלוח דבר פרסומת בניגוד .6
9 לחוק היא הרף העליון שקבע המחוקק בסעיף 30א(1) בסך 1,000 ₪ לכל פרסום. ברע"א
10 2904/14 גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (27.7.2014) ציין בית המשפט כי "המחוקק רואה
11 בפיצוי לדוגמה הקבוע בסעיף 30א(1) לחוק התקשורת את האמצעי היעיל ביותר להגשמת
12 תכלית הסעיף – בלימתה של תופעת ה'ספאם' – אכיפתו והרתעת הרבים. הפיצוי לדוגמה
13 נועד אפוא לעודד אכיפה פרטית, שהיא היא – בעיני המחוקק – הכלי האפקטיבי ביותר
14 ליישום החוק ואכיפתו". בהתייחס לסכום הפיצוי הראוי במקרה של הפרה, קבע בית
15 המשפט באותו פסק דין כי:

16
17 "כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף
18 הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן
19 ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של
20 סעיף 30א ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם
21 יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על כן, לטעמי, בבואם לפסוק
22 פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(1) לחוק התקשורת, על בתי המשפט
23 לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ₪ - נקודת מוצא,
24 ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים".

25
26 דברים דומים נאמרו ברע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (4.8.2014) שם נאמר:

27
28 "בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכח סעיף 30א(1) לחוק, שומה על
29 בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק
30 שמטרתם להשיג את תכליותו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד
31 הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהא מעבר
32 לנדרש לצורך השגתם, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות
33 הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו".

34
35 ראו עוד בנדון: רע"א 9162/16 עזרא נ' הזנק להצלחה בע"מ (5.1.2017).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 58406-01-17 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31
- 32
- 33
- 34
- 35
7. בענייננו, ראה בית משפט קמא להפחית במידה ניכרת את הפיצוי הסטטוטורי משני טעמים: נאמר כי המערער לא ציין בכתב התביעה באופן ברור כי הוא מנוי של המשיבה ובהקשר זה צוין כי גם על תובע מוטלת החובה לנהוג בתום לב. הטעם השני להפחתה נעוץ בכך שעמדה לרשות המערער דרך פשוטה, קצרה וזולה להפסקת קבלת דברי פרסומת מהמשיבה וכי כל שהיה עליו לעשות הוא ללחוץ על כפתור במחשב ושמו היה מוסר מרשימת התפוצה של המשיבה. נוכח זאת, העמיד בית משפט קמא את הפיצוי בגין כל אחת מהודעות הפרסום שעניינן הצגות ומופעים בתאטרון על סך 100 ₪ ואילו הפיצוי עבור שתי ההודעות שאינן קשורות לפעילות התאטרון הועמד על סך 300 ₪ לכל מודעה.
8. אני סבור כי שגה בית משפט קמא בהעמדת הפיצוי על סכום סמלי, המגיע כדי עשירית מהפיצוי הסטטוטורי, וכי טעות זו מחייבת התערבות ערכאת הערער. הפיצויים הנמוכים שנפסקו על ידי בית משפט קמא אינם משקפים את כוונת המחוקק ומחטיאים את מטרת הפיצוי שהיא בעיקרה הרתעתית-חינוכית. מקום שבו המחוקק ראה לקבוע רף עליון של פיצוי סטטוטורי בסך 1,000 ₪ ונקבע בפסיקה כי זו נקודת המוצא ממנה ניתן כמובן להפחית במקרים המתאימים, נדרשים טעמים מיוחדים על מנת לפסוק בסופו של דבר סכום של 100 ₪ לכל פרסום. לא מצאתי כי טעמים אלה מתקיימים בענייננו.
- ראשית, לעניין היותו של המערער מנוי אצל המשיבה – נכון הוא שהדבר לא צוין במפורש בכתב התביעה אך מנספחי התביעה עולה בבירור כי המערער היה מנוי זה מספר עונות אצל המשיבה. הקביעה כי היה בהתנהלותו משום חוסר תום לב היא מרחיקת לכת לטעמי בנסיבות המקרה.
- שנית, קביעתו של בית משפט קמא כי עמדה למערער דרך פשוטה וזולה להפסיק את משלוח הפרסומות, אפשר והיא מהווה שיקול להפחתת סכום הפיצוי אולם אין בה בשום אופן כדי להוביל לקביעת פיצוי סמלי כפי שנקבע. פסיקה מעין זו תעקר מתוכן את כוונת המחוקק ותעביר את האחריות להימנע מפרסום אסור לכתפיו של הנמען. לעניין זה אני רואה להפנות לדבריו של כב' השופט ע' פוגלמן ברע"א 1954/14 הנ"ל, לפיהם אין מקום לחייב את הנמען לפעול להסרת שמו מרשימת התפוצה וללחוץ על הקישורית שכן "הנמען אינו יודע אם ההודעה שנשלחה לו היא ממקור אמין ובטוח, ואם יסיר את עצמו הוא עלול לחשוף את עצמו לסיכון של הידבקות בוירוס ולנוק נוסף". גם אפשרות זו של העצמת הנזק, צריכה היתה להילקח בחשבון בעת הפחתת הפיצוי.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 58406-01-17 טואיטו נ' "תיאטרון הצפון" מרכז אומנויות הבמה (בית העם) בע"מ

- 1 9
- 2
- 3 .9 בהתחשב במכלול הנסיבות ונוכח האמור לעיל, אני סבור כי הפיצוי ההולם בגין כל פרסומת
- 4 הקשורה לפעילות התאטרון צריך לעמוד על סך 500 ₪ ואילו הפיצוי בגין המודעות
- 5 המסחריות שאינן קשורות בכל דרך לפעילות התאטרון צריך לעמוד על הרף המקסימלי
- 6 שקבע המחוקק בסך 1,000 ₪ לכל פרסום.
- 7
- 8 .10 אשר על כן, הערעור מתקבל.
- 9
- 10 המשיבה תשלם למערער סך 13,500 ₪ ובנוסף הוצאות הערעור בסך 4,680 ₪ אשר ישולמו
- 11 תוך 30 יום מהיום, אחרת ישאו ריבית והפרשי הצמדה כחוק החל מהיום ועד התשלום
- 12 המלא בפועל.
- 13
- 14 ככל שהופקד ערבון על ידי המערער, הוא יוחזר לידו באמצעות בא כוחו.
- 15
- 16 המזכירות תמציא פסק הדין לב"כ הצדדים.
- 17
- 18 ניתן היום, ג' ניסן תשע"ז, 30 מרץ 2017, בהעדר הצדדים.
- 19
- 20

אמיר טובי, שופט

- 21
- 22
- 23
- 24